

ZPRAVODAJ

INFORMAČNÍ ČASOPIS AKCIOVÉ SPOLEČNOSTI GEOSAN GROUP

2020 / číslo 2

 geosan
GROUP

REKONSTRUKCE
SÍDLA ÚŘADU VLÁDY

Obsah

Změny ve vedení

Strana 3

Ing. Tomáš Roučka

Strana 4

Ing. Jan Samec

Strana 5

Strakova akademie

Strana 6

Silnice Ostroměř

Strana 8

Zámek Telč

Strana 9

Základní škola Zličín

Strana 12

Kanalizace a ČOV Zdiby

Strana 13

Želivka a Rokytka

Strana 14

Roušky a fotosoutěž

Strana 15

Křížovka

Strana 16

ZPRAVODAJ

Zpravodaj vydává GEOSAN GROUP a. s.

Sídlo U Nemocnice 430, 280 02 Kolín III
Kancelář U Průhonu 1516/32, 170 00 Praha 7
Tel. +420 246 006 111
Web www.geosan-group.cz

Náměty a připomínky ke Zpravodaji
posílejte na: redakce@ggcz.eu

Výroba StudioLumira s. r. o.

Fotografie GEOSAN GROUP a. s., StudioLumira s. r. o.

Zpravodaj slouží pouze pro vnitřní potřeby
GEOSAN GROUP a. s., všechna práva vyhrazena.

Rezidence Výhledy Rokytka

Informace o dalších změnách ve vedení Závod pozemních staveb Čechy

Závod pozemních staveb Čechy prošel v poslední době několika personálními změnami, které jste jistě sami zaregistrovali, nebo se o nich dozvěděli ze Zpravodaje.

Migrace v našem stavebním oboru je poměrně častým jevem a jak sami vidíte, platí to ve všech směrech - od nás ke konkurenci - i od konkurence k nám. Většinou je její motivací kombinace několika parametrů. Těmi nejpodstatnějšími je touha poznat nové věci a nové stavby, finanční ohodnocení, kolektivní vztahy, vzdálenost od bydliště, únava od každodenních povinností a zodpovědnosti a jistě by bylo možné vyjmenovat i několik dalších důvodů.

Někdy se původní záměr změny ukáže jako nereálný, někdy je naopak prospěšný pro obě strany. Jisté je, že ke všem přestupům je nutné značné množství práce. Každý nový zaměstnanec má určitá omezení, pramenící z neznalosti nového prostředí, se kterým se seznámí až svojí prací. Jisté si tímto dilematem prošlo i část našeho nového vedení Závodu pozemních staveb Čechy, když zvažovali, zda spojit svou kariéru s GEO-SANem.

Pevně věříme, že na dlouhou dobu je to změna pozitivní a naší společnosti, ale zejména Závodu pozemních staveb Čechy, to přinese stabilitu a úspěšné vedení závodu.

Do nejvyšší pozice, ředitele závodu, byl jmenován Ing. Karel Kutnohorský, který je naším dlouholetým kolegou. Má na svém kontě množství kvalitně odvedených prací a právě jeho rozhodná, pevná povaha a pracovitost byla tím podstatným kritériem k nabídce této funkce.

Je celkem obvyklé, že nový ředitel chce blízce spolupracovat s lidmi, se kterými měl v minulosti dobré vztahy a na které se může kdykoliv spolehnout. Vedení společnosti nechalo novému řediteli ve výběru spolupracovníků zcela volnou ruku. Novými členy jeho týmu se tedy stali výrobní náměstek Ing. Jan Samec a obchodní náměstek Ing. Tomáš Roučka. Oba dva se Vám tentokrát sami, a to bez našich doplňujících otázek, představí ve dvou článcích, v rubrice Seznamte se.

Vedení Závodu pozemních staveb Čechy přejeme úspěšný start v nových pozicích.

Další reorganizační změny

V měsíci květnu proběhla personální změna také v útvaru nákupu. Novým vedoucím se stal Ing. Tomáš Cidlina, Ing. Libor Kašpar přešel na pozici nákupčího projektu.

O změně ve vedení finančního úseku jste pravděpodobně již slyšeli.

Novou finanční ředitelkou se stala Ing. Romana Vidnerová, která nahradila odcházejícího finančního ředitele Ing. Jána Krále. Paní Vidnerová je naší dlouholetou kolegyní a její práce a odbornosti si velmi vážíme.

Změny se dotkly i ekonomického útvaru. Paní Jana Fuxová byla jmenována hlavním ekonomem a ve funkci hlavní účetní se nyní budete setkávat s paní Andreou Nevřalovou, DiS.

Poslední změnou je nástup paní Terezy Simotové, asistentky ředitele Závodu pozemních staveb Čechy, která nahrazuje odcházející asistentku paní Kateřinu Houdkovou.

Všem odcházejícím děkujeme za dosavadní spolupráci, přejeme jim mnoho nejen pracovních úspěchů. Naším kolegům, kteří změnili pracovní pozice, přejeme, ať zvládají nové úkoly rychle a úspěšně a pro nové členy týmu GEO-SANu platí samozřejmě přání totožné.

Nové vedení finančního úseku a ekonomického útvaru Vám představíme v dalším čísle Zpravodaje.

Seznamte se s Ing. Tomášem Roučkou, obchodním náměstkem Závodu pozemních staveb Čechy

Při přemýšlení, kde vlastně začít s vyprávěním o tom, jak jsem se dostal do společnosti GEOSAN GROUP, mě napadlo, že nejlepší je to od úplného začátku...

To byl rok 1990 a já jsem se po dokončení základní školy rozhodoval, kam dál. V úvahu připadalo pozemní stavitelství nebo archeologie. Nakonec jsem nastoupil na SPŠ stavební ve Volyni a i po letech musím uznat, že svého rozhodnutí nelituji. Do druhého ročníku střední školy jsem nastoupil v Praze, kam se má rodina přestěhovala. Následoval roční studijní pobyt v USA, ČVUT a na začátku roku 2003 jsem stál před stavební fakultou s diplomem v ruce. Během těchto let jsem si vyzkoušel na stavbách jako brigádník a později jako OSVČ téměř vše - administrativní výpomoc, asistenta mistra, mistra, projektování, inženýring, reklamačního technika, práci v klientském centru. Po škole jsem měl právě díky své předchozí praxi dveře otevřené do několika firem, ze kterých jsem si vybral společnost Konstruktiva Konsit.

Začínal jsem na pozici asistenta stavbyvedoucího a mojí první stavbou, na které jsem spolupracoval, byla celková rekonstrukce budovy České pojišťovny na Praze 1. Nicméně už po pár měsících mi byla přidělena vlastní stavba a nedlouho na to následovala souběžně i druhá. Byly to na svou dobu velice nadčasové a atypické rodinné domy, ale hlavně mé první zkušenosti se samostatným vedením projektu. Seznam realizovaných staveb, jež následovaly v dalších letech, by byl poměrně dlouhý, ale jsou mezi nimi takové, na které vzpomínám dodnes. Jsou jimi především celková rekonstrukce objektu ve Slezské ulici za plného provozu od architekta Josefa Gočára, výstavba Pavilonu kryogenní techniky, kde byly kromě laboratoří umístěny technologie pro zkvalitnění helia, nebo revitalizace dvou pražských parků. Nejráději však vzpomínám na dva projekty, realizované už ve větší stavební společnosti, v libereckém SYNERu - v pozici hlavního stavbyvedoucího.

Prvním z nich byla rekonstrukce Vršovického zámečku, státem chráněné památky z poloviny 19. století. Jednalo se o náročnou rekonstrukci, objekt byl před zahájením ve velice špatném technickém stavu a součástí stavby bylo mimo jiné vybudování podzemního podlaží. To znamenalo podepření části obvodových stěn za pomoci ocelových konstrukcí a odtěžení zeminy pod budovou. Rekonstrukce trvala tři roky, dnes stavba slouží jako dům pro seniory a je v ní umístěna obřadní síň Prahy 10. Na tuto stavbu vzpomínám také proto, že jsem se na ní poprvé setkal s Karlem Kutnohorským, dnes mým ředitelem, v té době vedoucím projektového týmu a zástupcem společníka ve sdružení.

Druhým projektem byla výstavba krytého městského bazénu v Mladé Boleslavi. Stavba byla náročná z hlediska konstrukčního řešení, instalovaných technologií, ale zejména termínem realizace. Od zahájení stavby do jejího předání k užívání byl přesně rok. Věděli jsme, že se to může podařit pouze za předpokladu detailního naplánování a zejména důkladného plnění stanoveného harmonogramu. Realizační tým se musel před zahájením prací seznámit do nejmenšího detailu s projektovou dokumentací a časový plán byl opravdu rozvržen s přesností na dny od předání staveniště. Poctivá příprava se vyplatila a stavba byla dokončena v plánovaném termínu. Třešničkou na dortu bylo nakonec zajištění zkušebního provozu, kdy jsem poslední měsíc odesílal většinu e-mailů z vířivky nebo bazénové restaurace.

Za podstatnou část svých pracovních zkušeností pokládám i své působení u investora, Komerční banky, kde jsem měl možnost poznat stavbu i z druhé strany. Dva roky jsem zde působil jako projektový manažer a stál jsem u projektů nejen v průběhu jejich realizace, ale i ve fázích vzniku záměru a přípravě před „kopnutím do země“. Poté mě oslovil předchozí zaměstnavatel, SYNER, s nabídkou zajímavého projektu, a bylo z toho dalších 10 let spolupráce.

Když se dnes ohlédnu za všemi realizovanými projekty, tak na prvním místě vidím lidi - kolegy, zástupce investorů, projektanty, technické dozory, subdodavatele, uživatele. S některými se nadále pravidelně setkáváme pracovní, s jinými si občas zavoláme a z některých se stali dokonce přátelé. Každou zakázku jsem se od nich snažil naučit něco nového a věřil jsem, že naše spolupráce je přínosem i pro ně. To je také důvod, proč nelze žádný projekt vnímat jako malý nebo nedůležitý.

A kde jsem se vzal v GEOSANu? Za touto myšlenkou stál Karel Kutnohorský, který mě oslovil s nabídkou spolupráce. Následovalo několik společných schůzek s dalšími zástupci GEOSANu, ale i s Honzou Samcem, který byl osloven na pozici výrobního náměstka. Během těchto schůzek jsem zjistil, že naše představy a smýšlení o vzájemné spolupráci a fungování se shodují, a bylo rozhodnuto. Jistě přispělo i to, že jsem na začátku roku 2020 odešel z pozice vedoucího střediska a chtěl se věnovat vlastním projektům. Setkání s Honzou Samcem, se kterým jsme vyrůstali v jednom okresním městě, v jedné ulici a chodili do jedné školy, to je už moc na to, aby vše byla jen náhoda. Po pár měsících spolupráce pevně věřím, že dokážeme čerpat ze zkušeností každého z nás, otevřeně komunikovat, důvěřovat si a s podporou vedení společnosti úspěšně zdoлат každou výzvu, která před nás bude postavena.

Tolik k mému představení po profesní stránce. A co mimo práci? Musím se přiznat, že v poslední době moc volného času nemám, ale pokud se nějaký najde, rád si zaspoutuji, cestuji, v posledních letech mě nadchl jachting - s tím je spojená záliba ve focení, nebo se projedu na motorce. Od velmi útlého věku mám zálibu ve všem starožitném, povedlo se mi shromáždit pár zajímavých sbírek - v minulých letech to byly především bronzové sochy a litografie - zejména od mého jmenovce, českého malíře Pavla Roučky.

a Ing. Janem Samcem, výrobním náměstkem Závodu pozemních staveb Čechy

Rád bych se Vám touto cestou představil a nechal Vás nahlédnout do své profesní minulosti.

Narodil jsem se ve Strakoniciích, kde jsem strávil mnoho let svého života a kam se stále rád vracím. Již v dětství jsem byl v pozitivním smyslu ovlivňován svým dědou, absolventem Volyňské průmyslovky. Rád jsem poslouchal jeho příběhy a vyprávění o stavbách, na kterých se podílel, a které mi během našich četných procházek ukazoval. Stavitelství mě lákalo, a proto i mé kroky vedly na průmyslovou školu ve Volyni. Studoval jsem obor Pozemní stavby a po maturitě v roce 1996 jsem pokračoval ve studiu na stavební fakultě ČVUT v Praze, obor Pozemní stavby a konstrukce. V průběhu studií jsem se navíc zaměřil na problematiku geotechniky a speciálního zakládání. Velmi zajímavou zkušeností pro mě byla stáž, zaměřená na bezvýkopové technologie pokládky inženýrských sítí, na německé Technische Universität Oldenburg. Během studia jsem byl zaměstnán v projekční kanceláři. Jako téma diplomové práce jsem si zvolil zajímavý projekt rehabilitačního bazénu v Jedličkově ústavu, který jsem měl tehdy možnost sledovat od prvních návrhů až po realizační dokumentaci a následně i přímo na stavbě jako zástupce autorského dozoru. Právě během pochůzek na stavbě jsem učinil zásadní rozhodnutí, díky kterému jsem teplo a pohodlí projekční kanceláře později vyměnil za holínky a bláto na stavbě. Zjistil jsem totiž, že práce v projekční kanceláři není to, čemu bych se chtěl dále věnovat, čímž jsem se do značné míry odlišoval od kolegů, kteří se mnou v roce 2002 stavební fakultu absolvovali.

Hned po škole jsem nastoupil do společnosti Vodní stavby Brno, což byla jedna ze složek tehdy rozpadlých Vodních staveb, působící převážně v jižních Čechách, která realizovala např.

jadernou elektrárnu Temelín. Začínal jsem jako přípravař a prošel si obchodním úsekem i předvýrobní přípravou. Postupem času jsem se konečně dostal do terénu a na pozici vedoucího přípravy jsem se podílel na realizaci stavby Cargo terminálu ČSA (nyní Skyport DHL) na Ruzyňském letišti. V roce 2003 se začalo s přípravou realizace pokračování metra linky C do Letňan. Společnost VSB převzal Hochtief a já se z letiště přesunul na metro. Na stanici Strážkov jsem začínal jako stavbyvedoucí a stavbu úspěšně dokončil jako vedoucí projektu.

V roce 2008 jsem přešel do společnosti OHL ŽS a rovnou se zapojil do výstavby, v té době veřejností velmi sledovaného projektu, tunelového komplexu Blanka. Realizací úseku tunelu vedoucího pod Letenskou plání, včetně výstavby podzemních garáží, jsem řídil dlouhých sedm let, během kterých jsem poznal nejen spoustu vynikajících spolupracovníků, ale i stinné stránky stavby, vyplývající z komplikovaných obchodních vztahů a úředních procesů. Ještě v době, kdy jsme na Letné realizovali podzemní garáže a výjezdovou rampu z garáží, mi bylo svěřeno řízení stavby jedné ze čtyř nových stanic úseku A pražského metra - Nádraží Veveřslavín. Unikátní výstavba této trojpodlažní stanice se vyznačovala postupným propojením jednotlivých profilů za použití dvou razicích metod. Dva boční tunely byly realizovány razicími štíty TBM Adélou a Tondou a střední tunel Novou rakouskou tunelovací metodou (NRTM). Kvůli špatným geologickým podmínkám bylo v průběhu stavby rozhodnuto, že část díla - nástupiště a technologické centrum - bude hloubena z povrchu. Tuto druhou fázi, hloubení jámy a výstavbu stanice do podoby, jak ji známe dnes, realizoval náš tým pro Metrostav. Také v tomto případě realizace díla, jeho složité zadání, místní podmínky, souběh stavebních prací a další okolnosti důkladně prověřily všechny zúčastněné strany. Abych využil nasbírané zkušenosti, tak jsem k autorizaci pro obor pozemní stavby přidal ještě autorizaci pro obor geotechnika.

Ještě ten samý rok jsem svoji profesní dráhu rozšířil o další pracovní zkušenost. OHL ŽS prošlo na podzim restrukturalizací na úrovni divize a mně byla nabídnuta pozice výrobního náměstka. S přijetím jsem váhal, protože to znamenalo odejít od týmu, nerozběhnout další stavbu a šéfovat kolegům, se kterými jsem do té doby byl na stejné úrovni, zároveň jsem ale vnímal, že mám jedinečnou možnost ovlivnit řadu mnohdy zkosnatělých a zdoluhavých postupů a být spojkou mezi projektovými týmy a vedením. Vyšší manažerská pozice mi umožnila získat potřebný nadhled, který je nutný pro koordinaci většího počtu týmů včetně cca 40 dělníků, které tehdy divize měla. Tuto funkci jsem vykonával do konce roku 2016, kdy jsem získal možnost pracovat na druhé straně

„barikády“ a vést pro developerskou společnost Czech Property Investments, a. s. rekonstrukci významné funkcionalistické budovy bývalých Elektrických podniků v Praze na Bubenském nábřeží. Kromě toho, že jsem zdokonalil svou komunikaci v angličtině při téměř každodenním kontaktu se zahraničním klientem - majoritním nájemcem budovy, naučil jsem se nahlížet na projekt očima investora. A protože jsem z vlastní zkušenosti chápal záměry dodavatele, zjistil jsem, že mnohdy právě vzájemné nepochopení záměrů a přání investorů a zhotovitelů způsobuje problémy při samotné realizaci. S projektem jsem žil více než tři roky, když přišla nabídka nastoupit na pozici výrobního náměstka ZPSČ ve společnosti GEOSAN, kterou jsem přijal. Vnímám ji jako jakési pokračování mého předchozího profesního působení.

A protože „nejen prací živ je člověk“, přestože nám práce ukrájí pořádný kus ze života, rád se vracím domů ke svým holkám - manželce a dvěma dcerkám (6 a 4 roky). Ve volných dnech opouštíme Prahu a často míříme na Šumavu, kde se na chalupě setkáváme s mými rodiči a rodinou mého bratra. Hlavu si rád „čistím“ třeba při těžbě dřeva, s motorovou pilou v ruce a s vědomím, že dřevo zahřeje dvakrát. V zimě relaxuji při sjezdovém lyžování, ke kterému jsem postupně přivedl celou svou rodinu. V létě měním lyže za kolo. Šumava je ideálním místem na cyklistiku a MTB na Šumavě je to, co mám rád. Už se těším, až dcerky povyrastou a budeme jezdit všichni společně.

Do společnosti GEOSAN jsem přišel s vizí pomoci vylepšit fungování Závodu pozemních staveb Čechy, a to jak na úrovni personální, tak i v rámci realizačních týmů. Již během krátké doby, co ve společnosti působím, jsem zjistil, že GEOSAN má po všech stránkách rozvinutý a funkční řídicí systém. V podstatě identický, jako mají jiné společnosti, které jsem měl možnost poznat. Oproti nim má však GEOSAN velkou výhodu, a tou je přímé liniové řízení. To je věc, která je z mého pohledu oproti korporátům se složitou řídicí strukturou velkou výhodou. Věřím, že se mi podaří přispět společnosti svými zkušenostmi k zefektivnění fungování závodu a těším se na spolupráci s Vámi.

Strakova akademie

obnova vnějšího pláště a oplocení

Investor:

Úřad vlády České republiky

Zakázku realizoval:

Závod pozemních staveb Čechy

Významnou dokončenou zakázkou je rekonstrukce historické budovy Strakovy akademie, sídla Vlády a Úřadu vlády České republiky.

Naším úkolem byla obnova vnější fasády a dalších prvků vnějšího pláště budovy, fasáda byla v neutěšeném stavu a stav některých oken havarijní. Budova má více než 700 oken, která byla buď repasována nebo částečně či úplně nahrazena replikami původních oken, čímž se významně snížila její energetická náročnost. Opravena byla také střecha, doplněna hromosvodná soustava a ochrana proti plectvu. Byly zrestaurovány kamenné, štukové a kovové prvky a opraveno oplocení areálu. Práce probíhaly během běžného provozu úřadu, pod dohledem restaurátorů a zástupců památkové péče - budova Strakovy akademie je chráněnou kulturní památkou ČR a její zahrada je zapsána do seznamu památek UNESCO.

OMÍTKY A FASÁDNÍ NÁTĚR

Původní omítky tvořily dvě vrstvy - na jádrové

omítkce béžové barvy byla okrová štuková vrstva. Novodobé vrchní nátěry jsou disperzní, bělavé barvy. Na rekonstrukci byla použita jádrová omítkka a fasádní nátěr proveden z vápenných barev lazurního charakteru.

KÁMEN

Povrch balustrád, hlavic pilastrů, sloupů oplocení, kamenných portálů, váz, znaku na hlavním rizalitu a soch Víry a Vlastenectví z hořkého pískovce byl místy silně znečištěn povětrnostními vlivy. Restaurátorský zásah byl prováděn převážně konzervační metodou - tzn. očištěním, neutralizací povrchu kamene znečištěného ptačím trusem, odstraněním dožilých a nevhodných doplňků a celkovým zpevněním.

KOVY

Byla prováděna repase prvků zábradlí anglických dvorků, hlavních mřížových vrat do zahrady objektu, okenních mříží, kovové konstrukce kupole, makovice na hřebenu střech, kovových prvků soch atd.

KROV

Konstrukce krovu vykazovala střední stupeň poškození dřevěných prvků biotickými škůdci, na několika místech byla zjištěna aktivní stádia houby, proto byla použita chemická ochrana dřeva

a zdíva proti dřevokazným houbám, hmyzu a plísním. Taktéž proběhla výměna bednění na potřebných místech, oprava tesařských spojů, osekání zhlaví vazných trámů a byl proveden nátěr protipožární vrstvou. Jednou z největších výzev byl přesun klimatizačních jednotek, vázicích s konstrukcí bezmála 2 tuny. Práce probíhaly na ploché střeše ve výšce 16 m za použití jeřábu, který se musel vytočit v těsném prostoru dvorku a projet malou bránou.

VYSVĚTLIVKY:

RIZALIT (též *risalit*, z italského *risalto* - výstupek) je označení pro středovou nebo postranní část průčelí stavby, která z jeho líce vystupuje po celé výšce, a to až o hloubku jedné okenní osy.

PILASTR je reliéfní plastický architektonický prvek klasické řádové architektury, který připomíná sloup, je však plochý a má pouze dekorativní účel, vystupuje ze stěny a je opatřen patkou a hlavicí.

BALUSTRÁDA (z francouzského *balustrade* - zábradlí, hrazení, brlení) je individuálně tvarované, ozdobné zábradlí, vytvořené pomocí nízkých sloupů, tzv. baluster neboli balustrových kuželek, krytých zpravidla překladem.

HISTORIE STRAKOVY AKADEMIE

Majestátní novobaročnická budova sídla Vlády ČR a Úřadu vlády ČR, rozkládající se na levém břehu Vltavy pod Letenskou plání, je veřejnosti spíše známa pod názvem Strakova akademie. Po svém dokončení v roce 1896 sloužila podle přání hraběte Jana Petra Straky jako studentská kolej pro nemajetné syny českých šlechtických rodin. Po 2. světové válce byla vyhrazena pro potřeby nové československé vlády, od roku 1993 je sídlem vlády České republiky.

Historie této stavby, stejně jako osud Strakovy nadace, pro jejíž účely byla stavba realizována, je však mnohem delší. K jejím kořenům se musíme vrátit až do roku 1710, kdy císařský tajný rada, hrabě Jan Petr Straka, pán z Nedabylic a Libčan, závětí ustanovil zřízení akademie pro „cvičení mládeže chudé, stavu vyššího národu českého“. V duchu Strakova přání byla provedením odkazu 5 let od smrti posledního potomka mužského rodu pověřena komise, jejíž úkolem bylo vypracovat směrnice a zajistit schválení nadačního listu. O tom, jak složitá byla jednání s vídeňskými úřady, pod které spadaly veškeré správní kompetence, svědčí oněch více než sto let, než se akademie dočkala svého vzniku.

Období předcházející stavbě budovy však neznamenalo naprostou ignoraci závětí. Podpora českých šlechtických synů byla od roku 1780 realizována prostřednictvím stipendií, vyplácených z nadačního fondu. Na pořad jednání Zemského sněmu se otázka změny nadačního listu dostala opět v roce 1876, a to v souvislosti s kontrolou účtů. Výše rezervního fondu, založeného v roce 1868, dávala totiž možnost přistoupit ke stavbě tolik žádané budovy. Výsledkem sněmovního jednání se stal návrh na zřízení „Ústavu pro jízdu, šerm a tělocvik“, který se v rozšířené podobě stal podkladem pro organizační statut, schválený císařem Františkem Josefem I. dne 25. září 1889. Stavba v prostorách bývalé jezuitské zahrady probíhala v letech 1891–1896 a celkové náklady přesáhly milion korun. Jenom budova stojí na rozloze 4 000 m² a zahrada, jejíž úpravou byl pověřen František Thomayer, zabírá dalších 17 000 m². Na výzdobě se podíleli sochaři Josef Mauder a Celestýn (Celda) Klouček, malíř Emanuel Dítě byl autorem oltářního obrazu sv. Václava. V přízemí budovy byly umístěny studovny, kanceláře správy, slavnostní síň a kabinety se sbírkami učebních pomůcek. První a druhé patro bylo vyhrazeno studentům. Kromě dalších studoven zde byly především ložnice a domácí kaple. Akademie byla vybavena ústředním topením a komfortními lázněmi, studenti měli k dispozici letní i zimní tělocvičnu a vlastní nemocnici. Základním předpokladem pro udělení plného stipendia byla prokazatelná příslušnost k některému z českých šlechtických rodů. Prokázána musela být i nemajetnost, nelze však dnes s určitostí říci, jaká výše příjmů platila pro toto kritérium. Studenti se dále prokazovali dokladem o nabytém vzdělání a o mravním chování a museli být tělesně zdraví. Po dvou letech provozu se součástí studentské koleje stalo gymnázium. Jeho vznik opodstatnil ředitel akademie Josef Trkal lepší organizací volného a pracovního času studentů a lepší spoluprací vychovatelů a vyučujících. Bylo rozděleno na třídy české a německé, znalost obou jazyků zůstala i nadále nutným předpokladem studia. Přestože gymnázium směli navštěvovat i externisté, počet zájemců postupně klesal. Nepoměr vynaložených nákladů, kdy na jednoho žáka připadl jeden učitel, vedl k rozhodnutí gymnázium zrušit.

Krátce po vypuknutí první světové války byla budova akademie dána k dispozici Červenému kříži jako náhradní nemocnice. Přestavba na nemocnici byla poměrně jednoduchá: ložnice a učebny zaplnilo 470 lůžek, v přízemí byly umístěny kanceláře, z auly se stal operační sál a personál se ubytoval v obou křídlech. Po zrušení nemocnice byla obsazena Ministerstvem pro zásobování lidu a Ministerstvem národní obrany, dočasně zde sídlila hospodářská sekce Ministerstva zahraničních věcí a od roku 1934 statistický úřad.

Za okupace se budova Strakovy akademie stala sídlem protektorátní vlády. Ta zde však nepobyla dlouho, protože již v lednu roku 1942 byly tyto prostory uvolněny říšskému soudu. Velké stavební úpravy provedené v letech 1939–1941, které přizpůsobily budovu úřednickým potřebám, přišly vhod i po válce. Od 15. května 1945 byla budova akademie vyhrazena pro potřeby československé, od roku 1993 české vlády.

Oprava silnice I/35 Ostroměř

Investor:

Ředitelství silnic a dálnic ČR

Zakázku realizoval:

Závod dopravních staveb

Když jsme na konci května pro Zpravodaj fotili dokončenou ostroměřskou komunikaci, bylo jasné, že tato stavba nebyla jednoduchá. Ostroměří totiž projede denně přes 12 000 automobilů.

Když k samotné opravě připočteme komplikace s nalezeným sídlištěm z doby 4 000 let před naším letopočtem, s objevenými koželužnými jámami pod silnicí, stopami po chatrčích i střepech vypichované keramiky, jistě uznáte, že zhruba roční rekonstrukce byla dokončena v mistrovském termínu. Stavba byla rozdělena do několika etap. Začínala rovným 350 m dlouhým úsekem, následovala 365 m dlouhá druhá

část s náročnou opravou dvou mostních objektů a se zmíněnými archeologickými nálezy. Obě etapy byly prováděny téměř po celou dobu bez celkového přerušení průjezdu městem, odděleny od stavby ocelovým svodidlem a šířkou jízdního pruhu pouhých 2,75 m. Doprava byla vedena kyvadlově v jednom směru. Situace byla ještě horší o skutečnost, že Ostroměří projíždí značné množství vozidel s právem přednosti v jízdě. V této souvislosti iniciovali naši kolegové ve spolupráci s Policií ČR návrh nové dopravní cedule, nabádající k vytvoření záchranné uličky, která po nainstalování značnou měrou zlepšila dopravní ukázněnost řidičů a průjezd opravovaným úsekem.

Ve druhé etapě se při podrobném průzkumu mostní konstrukce ukázalo, že její stav je havarijní a předpokládaná kyvadlová doprava je v tomto místě nemožná. Předzásobením trubním materiálem a předvídatost našich kolegů

zkrátily mostní opravy na pouhých 7 dnů. Poslední etapa rekonstrukce dlouhá 600 m byla rozdělena na dva stejné úseky z důvodu omezení dlouhých kolon.

Dokončená silnice je doplněna několika bezpečnostními ostrůvky a povrch vozovky - tzv. tichý koberec - zajišťuje 30 mm silná vrstva speciální směsi s příměsí pryže. Komunikace je odvodněna, nové jsou chodníky v okolí komunikace.

Na závěr bylo doplněno vodorovné i svislé dopravní značení. V těchto dnech probíhá poslední část rekonstruovaných úseků doplněním barevných a adhezivních povrchů v oblasti přechodů, které lze realizovat až při teplotách kolem 25 °C. Stavba prošla dvěma audity ze strany generální inspekce Ředitelství silnic a dálnic ČR s výborným hodnocením.

Telčský zámek

zahájili jsme jeho rozsáhlou rekonstrukci

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ÚZEMNÍ PAMÁTKOVÁ
SPRÁVA V ČESKÝCH
BUDĚJOVICÍCH

Kdo by neznal telčský zámek? Tento skvost moravské renesanční architektury se přece objevuje pravidelně na televizních obrazovkách v řadě slavných českých pohádek! Asi nejznámější z nich je Pyšná princezna z roku 1952, v roce 1977 se zde natáčela pohádka Jak se budí princezny, v roce 1999 Z pekla štěstí. Zámek nebo zahrady se objevily i v seriálech Stříbrná paruka (2001) a Borgiové (2010). Komplex zámku a historického centra města byl roku 1992 zapsán do Seznamu světového, kulturního a přírodního dědictví UNESCO.

Závod pozemních staveb Brno se podařilo podepsat smlouvu o dílo na rekonstrukci zámku Telč, která zahrnuje opravu části starého gotického hradu včetně sklepů a kaple Všech svatých. Obnovou projde i část renesančního křídla a hospodářská budova starého pivovaru, plocha vstupního i hlavního nádvoří s kašnou

i interiéry starého hradu včetně Jižního paláce. Součástí rekonstrukce je úprava přilehlé zámecké zahrady, oprava fasád, střechy, slaboproudých a silnoproudých rozvodů i venkovních inženýrských sítí. Restauračním projdou také hodnotné předměty zámeckého mobiliáře.

Rekonstrukce má umožnit celoroční provoz této renesanční památky, což dosud nebylo možné. Návštěvníci se po obnově zámku dostanou i do míst, kam zatím vstoupit nemohli. Jedná se o pivovar a bývalou zámeckou kuchyni, ve které vznikne nové informační centrum s veškerým servisem včetně malého občerstvení, toalet a prodejny vstupenek. Nově zpřístupněným prostorem bude i depozitář v bývalém zámeckém pivovaru. Po stavebních úpravách zde vznikne otevřené pracoviště historiků a restaurátorů. Instalovaný depozitář s názvem Poklady za oponou umožní návštěvníkům sledovat restaurátory přímo při práci.

I přes značný rozsah stavebních prací by měl zámek zůstat přístupný návštěvníkům během celé rekonstrukce.

Název stavby:

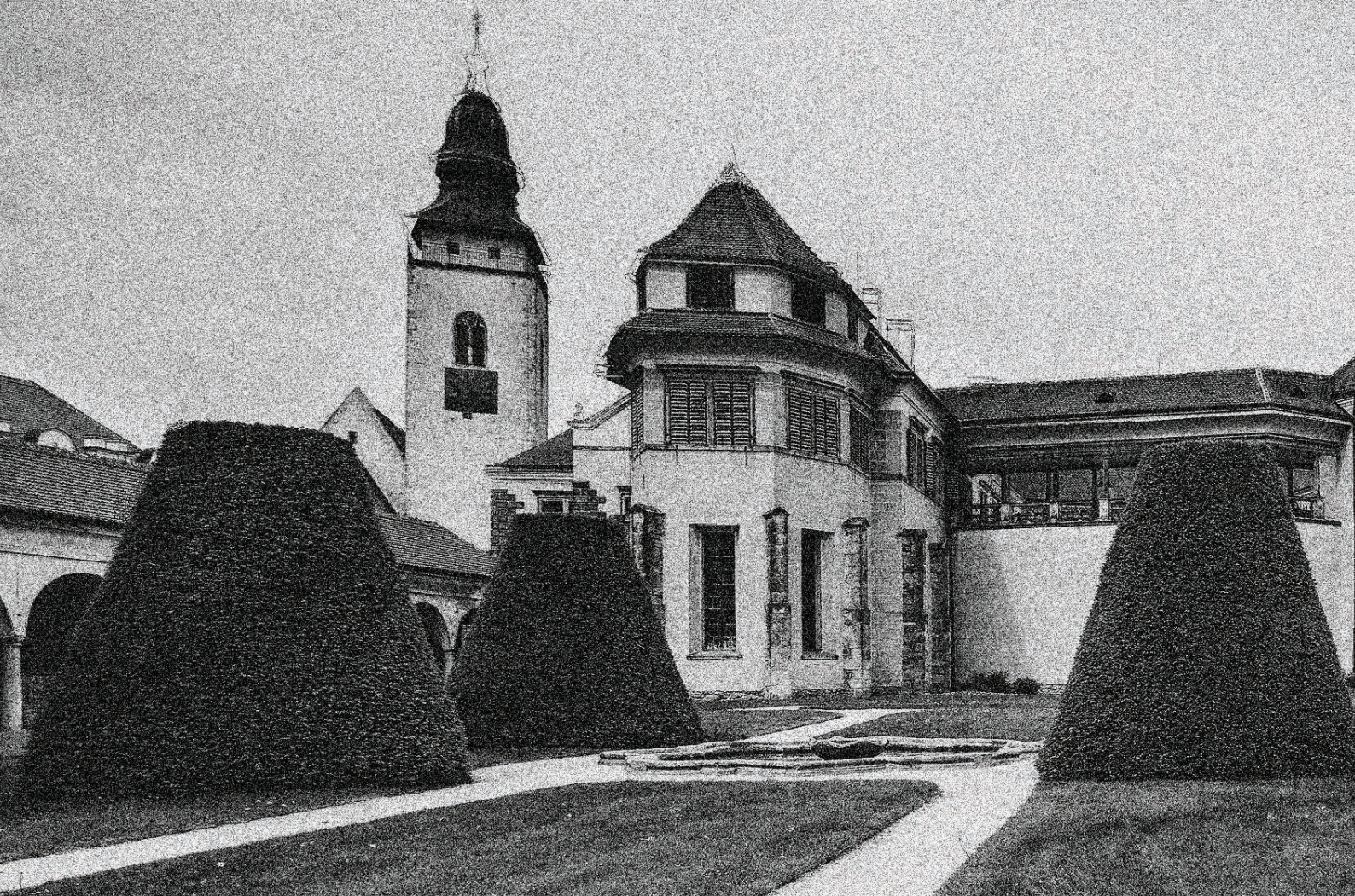
NKP SZ Telč Revitalizace památky světového dědictví UNESCO

Investor:

Národní památkový ústav, státní příspěvková organizace, Územní památková správa v Českých Budějovicích

Zakázku realizuje:

Závod pozemních staveb Brno

HISTORIE ZÁMKU

Na místě původního gotického hradu bylo ve druhé polovině 16. století vystavěno reprezentativní sídlo, velmi silně ovlivněné italskou renesancí. Překrásné interiéry doplňují unikátně zachované původní exteriéry. Nejvýznamnější je výzdoba Zlatého sálu s kazetovým, bohatě vyřezávaným dřevěným stropem, další autenticky zachované kazetové stropy jsou v sálech Modrém a Rytířském, dochovaly se i sklípkové klenby v gotické části zámku. Součástí areálu je francouzská zahrada a rozsáhlý anglický park s oranžerií.

Podle pověsti se zde, tak jako na ostatních rožmberských hradech, čas od času zjevuje Bílá paní - Perchta z Rožmberka. Až do Telče přijedete,

možná budete mít štěstí a uvidíte ji, jak obchází chodby v bílém, splývavém šatě, s klíči za pasem...

Přitažlivost telčského zámku není dána jen pohádkovými scenériemi. Je obdivuhodné, že se zachoval až do dnešních dní ve své (do značné míry) původní podobě. Jeho sbírky, mobiliář i architektonická velkorysost se dědíly z generace na generaci, neboť zámecký areál zůstával po celou dobu v rukou jednoho rodu, případně v rukou následníků rodově spřízněných. Zámek se nikdy neprodával, a tak majitelé v nástupnických generacích dědili i odpovědnost k tomuto místu.

Stojí za to připomínat si takový postoj k majetku - i dnes, v naší realitě a v atmosféře úplně jiné doby.

Novostavba základní školy

Praha - Zličín

Investor:

Hlavní město Praha

Zakázku realizoval:

Závod pozemních staveb Čechy

Naše společnost má na svém kontě za dobu téměř třiceti let své existence několik novostaveb a rekonstrukcí základních škol. Jednou z nejvýraznějších dokončených staveb se v minulých měsících stala základní škola Zličín. S obestavěným prostorem téměř 30 000 m³ a plochou jednotlivých pater od 1 300 do 1 400 m² patří k těm největším školním zakázkám, které jsme za poslední dobu předávali.

Vstup do čtyřpatrové budovy je pod předsaženým druhým podlažím školy a tvoří tak krytý prostor vstupní haly s recepcí a zázemím pro školníka. Na halu navazují centrální šatny 1. a 2. stupně po obou stranách hlavní chodby, doplněné šatnami pro tělesnou výchovu.

Žáci nižších ročníků mají své třídy včetně pracovních koutů na nižších podlažích, pro druhý stupeň jsou připravena horní patra budovy. Dvě sborovny jsou umístěny ve druhém a čtvrtém patře. V severní části objektu se nachází nový stravovací provoz s kuchyní, jídelnou a technickým prostorem.

Třetí patro pamatuje na všechny ročníky svými specializovanými učebnami. Jejich konfigurace umožňuje maximální variabilitu v závislosti na technologickém vývoji v dalších letech.

Odborné učebny v severním kolmém křídle mají samozřejmě i výtvarná a hudební výchova, ve škole je i studovna s knihovnou, přístupná také pro veřejnost bočním vchodem. Ten bude využíván i pro mimoškolní stravování. O žáky se bude starat 35 vyučujících a dalších 15 zaměstnanců školy.

Jednotlivé třídy jsou vybaveny nejmodernější, dnes už ale zcela běžnou výukovou technikou, gastro provoz s nerezovými kuchyňskými prvky a prostornou jídelnou umožní stravování žákům, učitelům, ostatnímu personálu i veřejnosti.

Rozšíření kanalizace a čistírny odpadních vod Zdiby

Investor:
Obec Zdiby

Zakázku realizoval:
Závod dopravních staveb

Závod dopravních staveb předal dokončenou čistírnu odpadních vod a rozšířenou kanalizační síť ve Zdobech u Prahy.

Nárůst výstavby rodinných domů na periferiích Prahy také ve Zdobech přinesl zvýšené nároky na kapacitu čistírny odpadních a splaškových vod. Z tohoto důvodu došlo k rozšíření gravitační kanalizační sítě o více než 2 km a tlakové stoky o téměř 1 km. S rozšířením kanalizace byl současně stavěn nový rozšiřující objekt čistírny odpadních vod. Ke stávající mechanicko-biologické čistírně pro 3 000 EO (tzv. ekvivalentních obyvatel) jsme přistavěli objekt s totožnou kapacitou. V nové budově ČOV jsou umístěny

všechny technologické celky zefektivňující procesy čištění s možností propojení a sjednocení systému na celkovou kapacitu čištění splaškových vod až pro 6 000 EO - výkon ČOV je nyní dvojnásobný. Celý systém je plně automatický, řízení zajišťuje autonomní elektronický systém, napojený na čidla a další nutné měřiči, vyhodnocovací a ovládací prvky. Čistírna odpadních vod pracuje jako dvojlínková stanice s průtočným systémem a strojně mechanickým předčištěním, denitrifikací, jemnobublinnou aerací, vertikální dosazovací nádrží a kalovým hospodářstvím.

Dominantou objektu jsou 5 m hluboké monolitické nádrže z vodostavebního betonu. Komplexu nechybí ani nové technicko-provozní místnosti (pro obsluhu, prostory pro technologie, stroje, elektro, rozvaděče, MaR atd.). Konstrukce pláště a střechy budovy je provedena z ocelových válcovaných nosníků. Plášť objektu, včetně zastřešení, zajišťují po-

lyuretanové panely doplněné okny a větracími hlavicemi.

Odpadní vyčištěné vody z ČOV jsou odvedeny nově vybudovaným výtakovým objektem z plastových trub DN400 s délkou 680 m do řeky Vltavy.

Založení nové budovy ČOV v hloubce přes 5 m vyžadovalo dodatečné zajištění svahů základové jámy pro novou i původní budovu ČOV. V projektu uvažované pažení beraněnými Larseny se ukázalo jako nevhodné a bylo nahrazeno záporovým pažením.

Po dokončení stavebních prací bylo potřeba opravit komunikace a upravit zpevněné plochy na ploše 2 134 m².

Rozšíření úpravný vody Želivka

Trhový Štěpánov

Investor:

Úpravna vody Želivka, a. s.

Zakázku realizují:

Projekty výrobního ředitele

Ve třetím čísle Zpravodaje 2018 jsme Vás podrobně informovali o zakázce na rozšíření úpravy vody Želivka, kterou realizujeme ve sdružení se společností Metrostav a. s. a SMP CZ, a. s. Koncem letošního ledna proběhlo setkání všech zúčastněných stran, neboť projekt byl zhruba v polovině realizace. Rádi bychom Vám představili několik aktuálních snímků z průběhu výstavby a doplnili je informacemi z průběhu prací.

Nový objekt filtrace:

V současné době je hotova hrubá stavba nového objektu filtrace s granulovaným uhlím - jsou dokončeny všechny betonáže, ocelová konstrukce včetně opláštění, osazeny trapézové plechy na střeše. Probíhá instalace tepelné izolace (z pěnového skla) a konečná skladba střechy. Z dalších stavebních činností realizujeme obklady van filtrů haly GAU, sjednocujeme nátěry betonových konstrukcí a osazujeme

výplně otvorů. Následně budou provedeny dlažby a osazeno posuvné bazénové zakrytí filtrů. V rámci technologické dodávky je z 80% vystrojena armaturní chodba, je osazován drenážní systém ve filtrech a bude instalována technologie do bočních chodeb. Dále zbývá dodávka doplňkových prací Elektro, VZT, UTCH. V závěru stavby proběhne plnění granulovaného aktivního uhlí do filtrů spolu s nastavováním technologie.

Venkovní rozvody:

Jsou dokončeny části, které byly vyblokovány v rámci odstávky a napojení na stávající technologie, tj. nyní vše běží tak, jako před začátkem stavby. V současné době máme připraveno napojení na stávající rozvody. Z 90% jsou hotové části, které připojí nově realizovanou stavbu – tedy unikátní litinové potrubí DN 1400 a DN 1600. Pracujeme na nových rozvodech vodovodu a kanalizace i na nových venkovních komunikacích a čistých terénních úpravách uvnitř areálu.

Práce na ostatních objektech:

Všechny části staveb, které bylo nutné spustit do odstávky jsou zrealizovány, nyní probíhají práce nutné pro napojení nových filtrů.

Úpravna vody Želivka je největší úpravnou pitné vody v České republice. Zásobuje pitnou vodou hlavní město, významnou část Středočeského kraje i část kraje Vysočina. Jejím rozšířením a modernizací technologického vybavení dojde k zajištění trvalé kvalitní vyrobené vody, a to i v době výkyvů kvality surové vody, k likvidaci pesticidů a zlepšení mikroskopického obrazu vody.

Rezidence Výhledy Rokytka

Praha 9 - Vysočany

Investor:

CODECO, a. s.

Zakázku realizují:

Projekty výrobního ředitele

Rezidenční projekt Výhledy Rokytka se nachází na místě bývalého areálu ČKD, v nově vznikající čtvrti Emila Kolbena a těsné blízkosti říčky Rokytky v Praze 9 - Vysočany. V okolí v poslední době vznikly a vznikají nové bytové, obchodní a administrativní objekty. Vysočany se mění z průmyslové čtvrti s těžkou strojírenskou výrobou na místo s vyhledávaným rezidenčním bydlením a blízkostí k přírodě. Pokud tudy pravidelněji projíždíte, můžete tyto změny pozorovat.

S označením naší společnosti se budete od srpna letošního roku setkávat u dalšího projektu, jehož podobu Vám představujeme na vizualizacích. Tentokrát jde o dva dvanáctipatrové bytové domy se zajímavým architektonickým pojetím, ve kterých bude celkem 118 bytových

jednotek ve specifikacích 1+kk až 6+kk, o velikostech od 31 do 162 m².

Oba bytové domy budou propojeny suterény s garážemi a technologickým vybavením. Dokončení je plánováno na srpen roku 2022. Stavbu bude pod vedením Martina Hamariče

realizovat tým našich kolegů, z nichž mnozí nedávno dokončili výstavbu tří administrativních budov Rustonka v Praze 8 - Karlíně.

Z průběhu této významné zakázky Vám přineseme podrobnější informace v některém z dalších Zpravodajů.

Ke komu směřovala naše pomoc, aneb jak to všechno dopadlo

O tom, že jsme vybrali v tombole 20 000 Kč, jsme Vás informovali v minulém čísle Zpravodaje. Chtěli jsme Vás zapojit do výběru vhodného příjemce, který by finanční pomoc nejvíce potřeboval. Nakonec jsme ale vyřešili předání rychleji, než jsme původně předpokládali.

Na začátku března vypukla pandemie onemocnění COVID-19 a všichni jsme se dozvěděli o zoufalém nedostatku ochranných prostředků, zejména roušek. Nikdo z nás takovou situaci nezažil. Neznali jsme jiné informace, než ty ze sdělovacích prostředků a pozitivních zpráv skutečně nebylo mnoho.

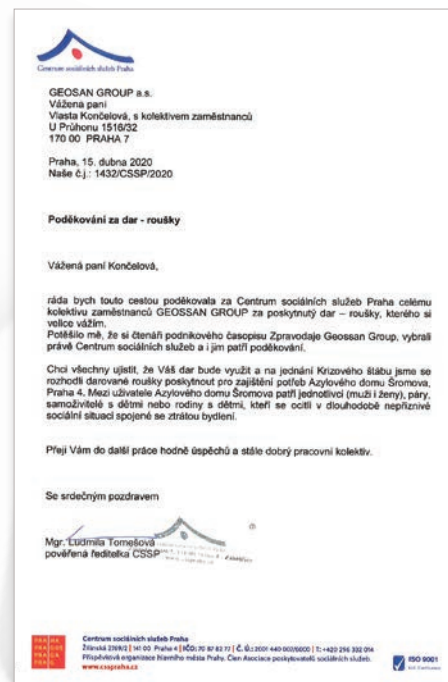
Členové redakce Zpravodaje nečekali na Vaše návrhy, ale co nejrychleji vyhledali kvalitního výrobce roušek. Zhotoveno bylo celkem 500 ks textilních roušek. Paní Ludmile Tomešové, ředitelce Centra sociálních služeb Praha, jsme 13. dubna předali 200 kusů. Jak si můžete přečíst v děkovném dopise, putovaly do Azylového domu Šromova v Praze 4, kde jsou ubytováni lidé, kteří se dostali do dlouhodobě nepříznivé sociální situace, navíc spojené se ztrátou bydlení.

Zbýlých 300 kusů roušek udělalo radost v Pečovatelství centru Praha 7, za jeho klienty je převzala Mgr. Martina Pojarová, ředitelka centra, i za ní Vám máme poděkovat.

Po zkušenostech z období konce března a začátku dubna, kdy v domovech seniorů umírali starší lidé, přišla tato pomoc ve chvíli, kdy byla z našeho pohledu skutečně nejpotřebnější.

Myslíme, že výtěžek loňské tomboly vánočního večírku Závodu pozemních staveb Čechy udělal tu nejlepší službu.

Ještě jednou Vám všem **DĚKUJEME**.

Vyhlašujeme (skoro) každoroční letní fotosoutěž o hodnotné ceny: „Nejvýstižnější snímek letní dovolené 2020“

Letošní rok jsme pro Vás opět vyhlásili fotosoutěž, ve které se můžete pochlubit svými fotografickými ukázkami. V dalším čísle Zpravodaje Vám nejvydařenější snímky představíme, ale tentokrát tři nejlepší snímky také vytiskneme ve větším formátu a předáme Vám je zarámované a vytištěné na profesionální tiskárně.

Téma necháme na Vás, ale pokud doplníte k fotografii krátký popis, vtipný text, nebo bude snímek vypovídat sám o sobě, budou Vaše šance vzrůstat.

Hodnocení bude v rukách redakční rady Zpravodaje a posuzován bude námět i technické zpracování snímků. Fotit můžete vším, co máte po ruce, třeba i mobilními telefony. Ty už dnes umí (téměř) zárazy. Nezapomeňte si pro jistotu nastavit větší velikost snímků, i to bude jedno z kritérií při našem hodnocení.

Na e-mail redakce@ggcz.eu zasílejte soutěžní snímky do 31. srpna 2020.

KŘÍŽOVKA

POMŮCKY: ŘAP YAOUNDÉ CORD	TRÁVY S OSINATÝMI KLÁSKY	POPRAŠ		HLAVNÍ ČÁST	ETHYLÉN		POSUNUTÍ	POLEDNÍ JÍDLO	PÍSMENO RECKÉ ABECEDY	OZNAČENÍ LETADEL ETIOPIE	OZNAČENÍ KAMIONŮ		ZÁBOR	PRŮHLEDNÁ	KAZIT
OBČANSKÝ PRŮKAZ			ZN. TELLURU PŘITAKÁNÍ			ZNĚLKA						SLOVENSKY OTÁZKA U SÁZKY			
VYDÁVAT VŮNI						ZMENŠITI OBJEM ČILÝ ČLOVĚK						DRUH TABÁKU SLOVENSKY TAŤKA			
1. DÍL TAJENKY									OTÁZKA NA MÍSTO	POTRUBÍ MPZ GHANY					
SLOVENSKY IR			OSOBNÍ ZÁJMENO KARETNÍ VYKLADACÍ HRA			ZKRATKA DEKAGRAMU BOXERSKÉ ZÁPASISTÉ					NADÍVAT STAROČESKÉ MUŽSKÉ JMÉNO				
RUKOJĚT NÁREČNĚ				VOZKOVO CITOSLOVCE LAOSKÝ KMEN		HLAVNÍ MĚSTO BANGLADEŠE NÁZEV PÍSMENE G							ZNAČKA KOSMETIKY	INDICKÝ ŠACHISTA	
OZVĚNY				ANGL. BĚŽOVÝ ZRADA						SILNÁ ODHAD					
	ZKR. MISTROVSTVÍ SVĚTA	PROBLEMA- TICKE ANGL. PŘEDLOŽKA							2. DÍL TAJENKY DOBŘÝ NÁPOJ			NĚM. ČLEN NEURČITÝ ŽIDLE NÁREČNĚ			
OSTROV KAPVERD- SKÝCH OSTROVŮ				ZN. STŘÍBRA ZN. ZLATA		VITĚZKA SOUTĚŽE KRÁSY ANGL. LÁTKA						ZNAČKA VOLTAMPÉRU TEXTILNÍ ROSTLINY			
HOUFY						CULÍK PILULKA					CIZÍ ŽENSKÉ JMÉNO				
	IHNED	MEZINÁR. KÓD NAURU VELKÁ 100 m ²			MĚSTO KAMBODŽE PITOMCI					JAN DOMÁCKY	MOŽNÁ DOVEDNOST				
PLEMENO				FUJ ŠROUB					ANGL. ČERVENEC ZAVÁŘKY				OKÁZALÁ POCTA	POZDRAV	
SLOVENSKY POLNÍ MÍRA			3. DÍL TAJENKY ZVOLÁNÍ										NÁZEV PÍSMENE H DOMÁCKY RONALD		
ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ HRY				RADA BEZPEČNOSTI ŠTÁTU FRANC. URČ. ČLEN			OSOBNÍ ZÁJMENO				INICIÁLY OLMEROVÉ	POKOLENÍ PŘEDLOŽKA			
VÝVOJ							NA LIBOVOLNÉM MÍSTĚ								
MOJE			MORALISTA				HLAVNÍ MĚSTO KAMERUNU								

Správné znění křížovky z minulého čísla je Pomoc druhým je krásná věc.

Pět nejrychlejších luštitelů:

Ing. Libor Kašpar, nákupčí, Petra Kapucianová, rozpočtář
Ing. Michal Malý, rozpočtář, Ing. Jiří Hanč, stavbyvedoucí, Ing. David Simandl, přípravář.

Novou tajenku pošlete na e-mail redakce@ggcz.eu.

Pět nejrychlejších a úspěšných luštitelů získá firmní reklamní předměty.